

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการอนุรักษ์และสืบทอดคติชาวบ้านอีสาน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นครูภาษาไทยซึ่งสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการทางสถิติ ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 สถานภาพของครูภาษาไทย

	สถานภาพ	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	37	21.51
	หญิง	135	78.49
2. อายุ	20 - 25 ปี	20	11.63
	26 - 30 ปี	67	38.95
	31 - 35 ปี	50	29.07
	36 - 40 ปี	16	9.30
	41 - 45 ปี	11	6.40
	46 - 50 ปี	6	3.49
	51 - 55 ปี	2	1.16
	56 - 60 ปี	0	0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	
	คน	ร้อยละ
3. การนับถือศาสนา		
พุทธ	171	99.42
คริสต์	1	0.58
อิสลาม	0	0
อื่น ๆ	0	0
4. คุณวุฒิ		
ป.กท.สูง, พ.ม., หรืออนุ ปริญญา	22	12.79
ปริญญาตรี	148	86.05
ปริญญาโท	2	1.16
สูงกว่าปริญญาโท	0	0
อื่น ๆ	0	0
5. วิธีการได้มาซึ่งความรู้ทางคณิตวิทยา (ตอบได้ หลายข้อ)		
เรียนอย่างเป็นทางการจากสถาบันการศึกษา	93	54.06
ได้รับการอบรมอย่างเป็นทางการ	7	4.06
ได้มาโดยวิธีการอื่น ๆ (ระบุ).....	15	8.72
ไม่มีความรู้ทางคณิตวิทยาเลย	25	43.59
6. ระดับชั้นที่สอนในปัจจุบัน		
มัธยมศึกษาตอนต้น	82	47.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย	41	23.84
ทั้ง 2 ระดับ	49	28.49
7. จำนวนคาบที่สอน/สัปดาห์		
ต่ำกว่า 6 คาบ	1	0.58
6 - 10	9	5.23
11 - 15	37	21.51

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	
	คน	ร้อยละ
16 - 20	105	61.05
21 คาบขึ้นไป	20	11.63
8. สอนภาษาไทยมาแล้ว	-	
1 - 5 ปี	64	37.21
6 - 10 ปี	80	46.51
11 - 15 ปี	18	10.46
16 - 20 ปี	5	2.91
มากกว่า 20 ปี	5	2.91
9. หน้าที่พิเศษ (ตอบได้หลายข้อ)		
หัวหน้าหมวดวิชา	14	8.13
ผู้ช่วยหัวหน้าหมวดวิชา	12	6.97
ที่รักษามรรยาทหรือชุมนุมเกี่ยวกับภาษา		
หรือศิลปวัฒนธรรม	73	42.44
อื่น ๆ (ระบุ)	55	31.97
ไม่มีหน้าที่พิเศษ	35	20.34
10. ภูมิสำเนาเดิม		
ภาคกลาง	15	8.72
ภาคใต้	7	4.07
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	147	85.47
ภาคเหนือ	3	1.74

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	
	คน	ร้อยละ
11. ภาษาถิ่นที่พูดได้เป็นอย่างดี (ตอบได้หลายข้อ)		
ภาษาไทยถิ่นอีสาน (หรือลาว)	112	65.11
ส่วย (หรือกูย, กวย)	5	2.91
เขมร	27	15.69
ภูไท	2	1.16
ไทยถิ่นเหนือ	5	2.91
ไทยถิ่นใต้	7	4.06
พวน	0	0
ย้อ	1	0.58
โซ	0	0
เขอ	1	0.58
ไทยถิ่นโคราช	30	17.49
อื่น ๆ (ระบุ)	0	0
พูดภาษาถิ่นไม่ได้เลย	19	11.04

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ครูภาษาไทยส่วนใหญ่หรือร้อยละ 78.49 เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.95 มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี รองลงมาหรือร้อยละ 29.07 อายุระหว่าง 31 - 35 ปี ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 99.42 นับถือศาสนาพุทธ ในด้านคุณวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่หรือร้อยละ 86.05 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาคือระดับ ป.กศ.สูง, พ.ม., หรืออนุปริญญา คือร้อยละ 12.79 ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 54.06 ได้ความรู้ทางคหศึกษานิวทามาโดยการศึกษารูปแบบเป็นการจากสถาบันการศึกษา รองลงมาคือไม่ได้รับความรู้หรือมีความรู้ทางคหศึกษานิวทาเลย ร้อยละ 43.59 ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 47.67 สอนในระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนมากหรือร้อยละ 61.05 สอนสัปดาห์ละ 16 - 20 คาบ น้อยที่สุดคือร้อยละ 0.58 ทำการสอนสัปดาห์ละต่ำกว่า 6 คาบ ส่วนมากหรือร้อยละ 46.51 มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาแล้ว 6 - 10 ปี รองลงมาหรือร้อยละ 37.21 มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย 1 - 5 ปี หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอนส่วนใหญ่หรือร้อยละ 42.44 ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาชมรม หรือชุมนุมที่เกี่ยวข้องกับภาษาหรือศิลปวัฒนธรรม ร้อยละ 85.47 มีภูมิความรู้เดิมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาษาถิ่นที่สามารถพูดได้เป็นอย่างดีส่วนใหญ่หรือร้อยละ 65.11 คือภาษาไทยถิ่นอีสาน (หรือลาว) รองลงมาหรือร้อยละ 17.44 คือภาษาไทยถิ่นโคราช

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ระดับความสามารถในการแสดงกิจกรรมเพลงพื้นเมืองอีสานชนิดต่าง ๆ
ของครูภาษาไทย*

ระดับ ความสามารถ แสดงกิจกรรม	ดีมาก		ดี		ดีพอใช้		ไม่ใคร่ได้		ไม่ได้เลย	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
1. หมอลำ	0	0	2	1.16	25	14.53	12	6.97	133	77.34
2. เจริญ	0	0	1	0.58	0	0	1	0.58	170	98.84
3. สวดสารภัญญ์	0	0	5	2.91	25	14.53	15	8.72	127	73.84
4. เทพนั้แห่ อีสาน	0	0	0	0	7	4.06	15	8.72	150	87.22
5. เพลงกล่อมเด็ก	5	2.91	3	1.74	50	29.07	20	11.63	94	54.65
6. เซิ้งบ้องไฟ, นางแมว	3	1.74	7	4.07	40	23.26	29	16.86	93	54.07
7. จำยญา	0	0	5	2.91	23	13.37	22	12.79	122	70.93
8. เพลงโคราช	0	0	2	1.16	3	1.74	3	1.74	164	95.35

* ตอบได้หลายข้อ

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าครูภาษาไทยมีความสามารถในการแสดง
กิจกรรมเพลงพื้นเมืองอีสานดังนี้ สามารถแสดงเพลงกล่อมเด็กในระดับดีมาก เป็น
จำนวนน้อยเพียงร้อยละ 2.91 และสามารถแสดง เซิ้งบ้องไฟหรือนางแมวในระดับดี
คิดเป็นร้อยละ 4.07 ส่วนกิจกรรมที่ครูเป็นจำนวนมากแสดงไม่ได้เลยคือเจริญ
คิดเป็นร้อยละ 98.84

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการอนุรักษ์และสืบทอดคตินิชาตบ้านอีสาน

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการอนุรักษ์และสืบทอดคตินิชาตบ้านอีสาน ในด้านการอนุรักษ์ (รวบรวมและศึกษา)

การรวบรวมและศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูภาษาไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวบรวมและศึกษาคตินิชาตบ้านอีสาน	3.62	.56	มากที่สุด
2. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูภาษาไทยในหมวดของท่านเข้าร่วมกลุ่มหรือสมาคมที่จัดตั้งขึ้น เพื่อรวบรวมและศึกษาคตินิชาตบ้านอีสาน	3.50	.63	มาก
3. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูภาษาไทยในหมวดของท่านออกสำรวจหรือรวบรวมใบลาน หรือหนังสือต่าง ๆ แล้วนำมาเพื่อชำระศึกษา	3.18	.84	มาก
4. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูภาษาไทยจะได้รับการสนับสนุนให้เข้าศึกษาอบรมเป็นพิเศษทางด้านคตินิชาตบ้านอีสาน ตลอดจนระเบียบวิธีในการศึกษารวบรวม	3.57	.60	มากที่สุด
5. ท่านเห็นด้วยกับคตินิชาตครูวิชาเอกภาษาไทยในสถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับการศึกษาอบรมเป็นพิเศษทางด้านคตินิชาตบ้านอีสาน ตลอดจนระเบียบวิธีในการรวบรวม	3.50	.60	มาก
6. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยได้รวบรวมและศึกษาคตินิชาตบ้านอีสาน	3.47	.59	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การรวบรวมและศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
7. หากมีองค์กร หรือหน่วยงานใดให้ทุนศึกษาวิจัยทางวัฒนธรรม ท่านจะเลือกหัวข้อศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคหิชาวบ้านอีสาน	3.11	.73	มาก
8. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ดำเนินการจัดตั้งให้เป็นศูนย์รวมของการศึกษาวิจัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น ๆ	3.41	.69	มาก
9. ท่านเห็นด้วยกับการที่จะให้ครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับการฝึกฝนอบรมเกี่ยวกับการประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรม การแสดง หรือการละเล่นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะพื้นบ้านอีสาน	3.45	.68	มาก
10. ท่านเห็นด้วยกับการที่จะให้ท่านได้มีโอกาสศึกษาแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับท้องถิ่นอื่น	3.52	.62	มาก

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการอนุรักษ์และสืบทอดคหิชาวบ้านอีสาน ในด้านการอนุรักษ์ (รวบรวมและศึกษา) โดยเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เกี่ยวกับการที่ครูภาษาไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวบรวมและศึกษาคหิชาวบ้านอีสาน และควรให้ครูภาษาไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับการสนับสนุนให้เข้าศึกษาอบรมเป็นพิเศษทางด้านคหิชาวบ้านอีสาน ตลอดจนระเบียบวิธีในการศึกษารวบรวม ส่วนข้ออื่น ๆ ครูภาษาไทยเห็นด้วยในระดับมาก

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของครูตอบทบาทของครูภาษาไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการอนุรักษ์และสืบทอดคตินิชาตบ้านอีสานในด้านการสืบทอด (ส่งเสริม เผยแพร่ และเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน)

กิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ท่านเห็นด้วยที่จะให้ครูภาษาไทยร่วมมือกับโรงเรียนในกลุ่ม ศูนย์วัฒนธรรมต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานทั้งของทางราชการและเอกชนจัดกิจกรรมเกี่ยวกับคตินิชาตบ้านอีสาน	3.34	.72	มาก
2. ท่านเห็นด้วยที่ครูภาษาไทย มีความรู้ความสามารถในการละเล่นหรือการแสดงศิลปะพื้นบ้าน หรือการประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้จัดฝึกการละเล่นหรือการแสดงหรือการประดิษฐ์นั้น ๆ แก่เยาวชนหรือประชาชนทั่วไปในชุมชน	3.37	.62	มาก
3. เพื่อเป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจแก่ชุมชน ท่านเห็นด้วยที่ครูภาษาไทย จะเข้าไปมีบทบาทในการสนับสนุนให้ชาวบ้านนำสิ่งประดิษฐ์ และศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่นออกจำหน่ายและเผยแพร่	3.38	.69	มาก
4. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดฝึกอบรมเยาวชน พระภิกษุหรือผู้นำท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นอีสาน	3.32	.65	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรม	X̄	S.D.	ความหมาย
5. ท่านเห็นด้วยกับการที่ให้ครูภาษาไทยซึ่งมีความรู้ คติชาวบ้านอีสานดี มีความสามารถในการละเล่น หรือแสดงศิลปะพื้นเมือง มีความสามารถในการ ประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่น ได้มีโอกาสเผยแพร่ ความรู้ความสามารถทางวารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และสื่อมวลชนอื่น ๆ	3.34	.63	มาก
6. ท่านเห็นด้วยกับการส่งเสริมให้หมวดภาษาไทย ได้มีทุนส่วนหนึ่ง เพื่อจัดทำหนังสือ แคมป์บันทึก เสียง สไลด์ ภาพยนตร์ ภาพยนตร์โทรทัศน์หรือ อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับคติชาวบ้านอีสานเผยแพร่	3.47	.66	มาก
7. ในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้น ท่านเห็น ด้วยกับการที่ครูภาษาไทยเน้นหนักในกิจกรรม วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับท้องถิ่นอีสาน	3.32	.69	มาก
8. ท่านเห็นด้วยกับการให้ครูภาษาไทยร่วมมือกับครู วิชาอื่น ๆ เช่น พลานามัย ศิลปปฏิบัติ ดนตรี นาฏศิลป์ สอนการละเล่น ศิลปะการแสดง และการประดิษฐ์ศิลปวัตถุที่เป็นของพื้นเมือง ด้วย	3.38	.65	มาก
9. ท่านเห็นด้วยกับการให้ครูภาษาไทยร่วมมือกับ ครูหมวดวิชาอื่นได้ร่วมกันทำความเข้าใจ และ วางแผนสอดแทรกวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสานในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.27	.66	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
10. ท่านเห็นด้วยกับการให้โรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปิดสอนวิชาภาษาไทย ถิ่นหรือวิชาทัศนศึกษา	3.33	.72	มาก
11. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูภาษาไทยสนับสนุน ชมรมหรือชุมนุมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	3.35	.58	มาก
12. เพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูอาจารย์ภาษาไทย และนักเรียนท่านเห็นด้วยกับการเชิญผู้ทรง คุณวุฒิมาบรรยายหรืออภิปรายเรื่องนาฏ เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นอีสาน	3.42	.59	มาก
13. ท่านเห็นด้วยกับการให้หมวดภาษาไทยของ ท่านทำหน้าที่รณรงค์ให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจ ท้องถิ่นตนดีขึ้น	3.34	.69	มาก
14. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูและนักเรียนได้มีส่วน ร่วมในการจัดนิทรรศการ จัดผลิต ฝึก การแสดงศิลปหัตถกรรม ฯลฯ อันเป็นของ พื้นเมือง เพื่อส่งเสริมกิจกรรมกับชุมชน ในงานเทศกาล งานประเพณี หรืองานแสดง สินค้า	3.34	.63	มาก
15. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยจัด โครงการพิเศษนอกเวลาเรียนฝึกการแสดง หรือฝึกประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นแก่บุคคล ทั่วไป	3.19	.59	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรม	X̄	S.D.	ความหมาย
16. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูภาษาไทยซึ่งมีความรู้ความสามารถทางชมธรรมนิยมประเพณีศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นได้ให้คำแนะนำเหล่านี้แก่ชุมชน	3.25	.63	มาก
17. ท่านคิดว่าหากมีหนังสือนอกเวลาที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอีสาน ที่คุณภาพและปริมาณทัดเทียมกับหนังสืออื่น ๆ ท่านจะสนับสนุนให้นักเรียนเลือกอ่าน	3.36	.63	มาก
18. ท่านเห็นด้วยกับความจำเป็นที่จะบรรจุเรื่องราวเกี่ยวกับวรรณกรรมหรือวรรณกรรมอีสานที่มีคุณสมบัติทัดเทียมกับเรื่องอื่น ๆ บรรจุลงในแบบเรียนภาษาไทย	3.36	.65	มาก
19. ท่านเห็นด้วยกับความเคลื่อนไหวที่จะให้แต่ละส่วนภูมิภาคมีหนังสือแบบเรียนภาษาไทยของตนเอง โดยมีวรรณกรรมสำคัญที่เรียกรวมกันทุกภูมิภาคส่วนหนึ่ง และวรรณกรรมเฉพาะส่วนภูมิภาคอีกส่วนหนึ่ง	3.27	.70	มาก
20. ท่านคิดว่าถ้ามีโอกาสจะเข้าร่วมเป็นกรรมการในกิจกรรมตามประเพณีของท้องถิ่นที่ทางวัดหรือชุมชนจัดขึ้น	3.12	.70	มาก
21. ท่านเห็นด้วยกับการที่ครูภาษาไทยเข้าร่วมกิจกรรมตามประเพณีท้องถิ่น เช่นงานศพ งานบวช งานสงกรานต์ ฯลฯ	3.26	.69	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรม	x̄	S.D.	ความหมาย
22. ท่านเห็นด้วยกับครูภาษาไทยที่สละกำลังกายกำลังสติปัญญาหรือกำลังทรัพย์ ในการทะนุบำรุง ซ่อมแซม โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอีสาน	3.16	.78	มาก
23. ท่านคิดว่าครูภาษาไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรมีโอกาสได้ฝึกหัดการละเล่น การแสดง การประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมของท้องถิ่นอีสานเพื่อส่งเข้าร่วมกับกิจกรรมของชุมชน	3.29	.69	มาก
24. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยหรือองค์กรที่ครูภาษาไทยมีส่วนร่วมได้จัดให้มีการยกย่อง ให้เกียรติแก่บุคคลากร ศิลปิน หรือผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีผลงานดีเด่น และพยายามส่งเสริมสนับสนุนศิลปิน หรือผู้มีความสามารถทางศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่หาญได้ยากและกำลังจะสูญไป ใ้มีโอกาสแสดงออกเพื่อเป็นการฟื้นฟู	3.36	.72	มาก
25. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยได้จัดทัศนศึกษาหรือกิจกรรมค่ายพักแรมที่มุ่งความรู้ด้านวัฒนธรรมพื้นบ้าน	3.25	.72	มาก
26. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยหรือองค์กรที่ครูภาษาไทยมีส่วนร่วมได้ทำการรณรงค์หารายได้เพื่อสนับสนุนทุนเจ้าศิลปินหรือผู้นำสำคัญทางวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ยังชีพได้ตามสมควรเพื่อจะมีเวลาเพียงพอในการสร้างสรรค์ผลงาน	3.12	.69	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
27. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยหรือองค์กรที่หมวดภาษาไทยเกี่ยวข้อง สนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรได้มีโอกาสไปดูงานหรือศึกษาเพิ่มเติมทางวัฒนธรรม	3.26	.66	มาก
28. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยหรือองค์กรที่หมวดภาษาไทยเกี่ยวข้องในงานทางด้านวัฒนธรรม ได้ทำการรวมกลุ่มศิลปินในบ้านหรืออยู่สนใจ	3.12	.60	มาก
29. ท่านเห็นด้วยกับการที่หมวดภาษาไทยหรือองค์กรที่หมวดภาษาไทยเกี่ยวข้องได้ทำการประกวดผลงานที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยเรื่องราวทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.27	.60	มาก
30. ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวของนักศึกษานิเทศศาสตร์ว่า หากไม่อนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านแท้ ๆ ไว้แล้ว จะทำให้ชาติต้องสูญเสียความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไปในที่สุด	3.58	.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการอนุรักษ์และสืบทอดคตินานาชาติในด้านการสืบทอด (ส่งเสริม เผยแพร่ และเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน) โดยเห็นด้วยในระดับมากที่สุดกับคำกล่าวของนักศึกษานิเทศศาสตร์ว่า หากไม่อนุรักษ์และสืบทอดคตินานาชาติแท้ ๆ ไว้แล้ว จะทำให้ชาติต้องสูญเสียความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในที่สุด ส่วนในข้ออื่น ๆ เห็นด้วย ระดับมาก

ตอนที่ 3 ปัญหาหรืออุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม แบบเปิดให้ตอบโดยเสรี ในเรื่องซึ่งเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรค รวมทั้งข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการอนุรักษ์และสืบทอดคหิชาวบ้านอีสาน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย แล้วเลือกมานำเสนอเฉพาะที่มีความถี่ระดับปานกลางขึ้นไป ดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรค

1. ด้านการรวบรวมและศึกษาเห็นว่า หลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาคหิชาวบ้าน ครูมีงานในหน้าที่และภาระส่วนตั้มาก ทำให้ไม่มีเวลาในการศึกษารวบรวม ผู้บริหารไม่สนับสนุนและไม่เห็นความสำคัญ ขาดงบประมาณ ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดแหล่งวิชาการ อุปกรณ์ตำราและที่ปรึกษา เพื่อนร่วมงานไม่เห็นความสำคัญ ขาดผู้ริเริ่มนำทาง และหน่วยงานอื่นไม่เห็นความสำคัญทำให้ไม่สะดวกในการประสานงาน

2. ด้านการส่งเสริม เผยแพร่ และเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน เห็นว่าขาดความรู้ความสามารถ ไม่มีเวลาเพียงพอ ขาดงบประมาณ ผู้ปกครองและชุมชนไม่เห็นความสำคัญ นักเรียนไม่มีทัศนคติที่ดีต่อคหิชาวบ้าน เพราะเห็นว่าด้าสมัยคร่ำครึ ผู้บริหารทั้งระดับโรงเรียนและระดับสูงขึ้นไปรวมทั้งเพื่อนร่วมงานไม่เห็นความสำคัญ ไม่สนับสนุนเท่าที่ควร และไม่สะดวกในการประสานงานกับหน่วยงานอื่น

2. วิธีแก้ไขและข้อเสนอแนะ

เห็นว่า รัฐควรให้ความสำคัญและสนับสนุนอย่างจริงจัง ทั้งในด้านงบประมาณและกำลังใจ ควรบรรจุวิชาคหิชาวบ้านไว้ในหลักสูตรอย่างน้อยก็ให้เป็นวิชาเลือก ควรให้มีการอบรมครูเป็นพิเศษในเรื่องนี้ สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นควรได้รับการกระตุ้นให้เห็นความสำคัญและร่วมมือกัน ควรตั้งหน่วยงานอิสระขึ้นมาเป็นหลักในการรับผิดชอบในระดับจังหวัดและระดับอื่น ๆ โดยเจ้าหน้าที่ไม่มีงานประจำอย่างอื่น ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น สืบคหิ วัฒนธรรมท้องถิ่นอีสานโดยสม่ำเสมอ ครูควรประพฤติตนเป็นแบบอย่าง สถานศึกษา

ควรพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญและเลิกหลงใหลในวัฒนธรรมต่างชาติ ลดงานประจำของครูลง ปรับปรุงทัศนคติผู้บริหารทั้งระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด และระดับกระทรวงทบวงกรมให้เห็นความสำคัญและแก้ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจของท้องถิ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย